

Boodschap aan de jongeren van de wereld bij gelegenheid van de dertiende

Wereldjongerendag

“De heilige Geest zal u alles leren”
(vgl. Joh 14,26)

Dierbare jonge vrienden!

1. “Ik dank mijn God telkens als ik u gedenk, altijd, bij al mijn gebeden voor u allen. En ik verricht mijn gebed met blijdschap, omdat gij van de eerste dag tot nu toe uw deel hebt bijgedragen tot de prediking van het evangelie. Ik ben er zeker van dat Hij die het goede werk in u begonnen is, het zal voltooien tegen de dag van Christus Jezus” (Fil 1,3-6).

Ik groet jullie met de woorden van de apostel Paulus, “want ik draag u in mijn hart” (Fil 1,7). Ja, zoals ik jullie reeds verzekerde op de onvergetelijke werelddag die we in Parijs hebben gevierd: de paus denkt aan jullie en heeft jullie lief. Elke dag gaan zijn gedachten, vervuld van genegenheid, naar jullie uit en vergezelt hij jullie met zijn gebed. Hij vertrouwt jullie en rekt op jullie, op jullie betrokkenheid als christenen en jullie medewerking aan de goede zaak van het evangelie.

2. Zoals jullie weten begint op de eerste zondag van Advent het tweede jaar van de voorbereidingsfase op het Grote Jubileum en is dat “speciaal gewijd aan de heilige Geest en aan zijn heiligmakende aanwezigheid binnen de gemeenschap van Christus’ volgelingen”.¹ Met het oog op de viering van de volgende Wereldjongerendag nodig ik jullie uit om, in gemeenschap met de hele kerk, je blik te richten op de Geest van de Heer, die het gelaat van de aarde

vernieuwt (vgl. Psalm 104 [103], 30).

“De kerk kan zich op het komende Jubileum niet anders voorbereiden dan in de heilige Geest. Wat zich ‘op de volheid van de tijd’ voltrokken heeft door de heilige Geest, kan nu alleen door Hem oprijzen uit het geheugen van de kerk. Inderdaad is het de Geest die in de kerk van alle tijden en plaatsen de enige Openbaring tegenwoordig stelt die Christus aan de mensen heeft gebracht, door haar in ieders hart te doen leven en werkzaam te doen zijn.”²

Voor de komende Wereldjongerendag lijkt het me goed om jullie de volgende woorden van Jezus ter overdenking en gebed voor te leggen: “De heilige Geest zal u alles leren” (vgl. Joh 14,26). Onze tijd lijkt in het teken te staan van verwarring en onzekerheid. Af en toe schijnt men niet eens de grens tussen goed en kwaad te kennen. God lijkt te worden afgewezen, omdat Hij niet bekend is en wordt genegeerd.

In die situatie is het van belang om je geestelijk terug te trekken op een

1. Johannes Paulus II, apostolische Brief *Tertio millennio adveniente* (10 november 1994), 44.

2. T.A.P.

hoger niveau om daar opnieuw het geheimenis van Pinksteren te beleven (vgl. Hnd 2,1-11) en “ons te laten onderwijzen” door de Geest van God, ons volgbaar en nederig scharend naar zijn onderricht, om zo de “wijsheid des harten” te krijgen (Psalm 90 [89], 12), die ons leven zal steunen en voeden.

Geloven betekent de dingen zien zoals God ze ziet, delen in Gods visie op de wereld en de mens, naar de woorden van de Psalm: “In ùw licht zien wij licht” (Psalm 36 [35], 10). Dit geloofslicht in ons is een straal van het licht van de heilige Geest. In de Pinkstersequentie bidden we: “O gezegend licht, vervul uw gelovigen tot in het diepst van hun hart.”

Jezus legde grote nadruk op het mysterieuze karakter van de heilige Geest: “De wind blaast waarheen hij wil; gij hoort wel zijn gesuis, maar weet niet waar hij vandaan komt en waar hij heen gaat; zo is het met ieder die geboren is uit de Geest” (Joh 3,8). Moeten we het dan ook maar niet meer proberen te begrijpen? Jezus vond precies het tegenovergestelde, want Hij verzekert ons dat diezelfde heilige Geest ons “tot de volle waarheid” kan brengen (Joh 16,13).

3. Er wordt een bijzonder licht op de derde Persoon van de gezegende Drie-eenheid geworpen voor hen die in en met de kerk willen mediteren over het geheimenis van Pasen en Pinksteren.

Jezus is “naar de heilige Geest aangewezen als Zoon van God door Gods machtige daad, door zijn opstanding uit de doden” (Rom 1,4).

Na de opstanding verwarmt de Heer het hart van zijn leerlingen met zijn aanwezigheid. “Brandde ons hart niet in ons?” (Lc 24,32), zeggen de reizigers op weg naar Emmaüs. Zijn woord verlicht hen: nog nooit hebben ze met zoveel kracht en overtuiging gezegd: “Mijn Heer en mijn God!” (Joh 20,28). Hij verlost hen van twijfel, van verdriet, van moedeloosheid, van angst en van hun zonden. Er valt hun een nieuwe broederschap ten deel, een verrassende gemeenschap met de Heer en met hun broeders komt in de plaats van hun isolatie en eenzaamheid: “Ga naar mijn broeders” (Joh 20,17).

Tijdens zijn openbare optreden bereikte Jezus met zijn woorden en gebaren slechts een paar duizend mensen in een bepaalde streek of plaats. Nu kennen diezelfde woorden en diezelfde gebaren geen grenzen van ruimte of cultuur.

“Dit is mijn Lichaam, dat voor u gegeven wordt. Dit is mijn Bloed, dat voor u wordt vergoten” (vgl. Lc 22,19-20): zijn leerlingen hoeven dit alleen maar “in gedachtenis aan Hem” te doen, zoals Hij expliciet heeft gevraagd, om Hem werkelijk, met zijn Lichaam en zijn Bloed, bij de eucharistie aanwezig te doen zijn, in alle delen van de wereld. Ze hoeven zijn gebaar van vergeving en genezing alleen maar te herhalen om zijn vergeving te bewerkstelligen: “Aan wie ge de zonden vergeeft, zijn ze vergeven” (vgl. Joh 20,23).

Toen Hij nog onder de zijnen was, stond Jezus onder tijdsdruk en was hij zich bewust van de grenzen aan zijn tijd: “Mijn tijd is nog niet aangebroken” (Joh 7,6); “nog een korte tijd is het licht onder u” (Joh 12,35). Na de opstanding staat Hij niet meer in die verhouding tot de tijd; Hij is onafgebroken aanwezig: “Ik ben met u alle dagen tot aan de voleinding der wereld” (Mt 28,20).

Deze verandering in de diepte, reikwijdte en duur van de aanwezigheid van onze Heer en Verlosser is het werk van de Geest.

4. En als de verrezen Christus in het leven van mensen komt en hun zijn Geest geeft (vgl. Joh 20,22), veranderen zij volledig, hoewel ze toch, meer dan eerst zelfs, zichzelf blijven. Het voorbeeld van Paulus is van bijzondere betekenis: het verblindende licht op de weg naar Damascus maakte hem tot een man die vrijer was dan ooit: vrij in de zin van de ware vrijheid, die van de Levende, wiens aanwezigheid hem tegen de grond had geslagen (vgl. Hnd 9,1-30). Door deze ervaring kon hij aan de christenen in Rome schrijven: “Maar nu, bevrijd van de zonde en dienstknechten geworden van God, oogst gij heiligheid en tenslotte eeuwig leven” (Rom 6,22).

Het werk dat Jezus onder de zijnen begonnen was in de drie jaar die ze samen waren geweest, werd voltooid door het geschenk van de heilige Geest.

Het geloof van de apostelen was aanvankelijk nog onvolkomen en wankel, maar later is het sterk en vruchtbaar; het doet lammen weer lopen (vgl. Hnd 3,1-10) en drijft onreine geesten uit (vgl. Hnd 5,16). Zij die ooit hadden gebeefd van angst voor het volk en het gezag, staan nu tegenover de menigte die zich heeft verzameld in de tempel en dagen het Sanhedrin uit (vgl. Hnd 4,1-14). Petrus, die uit angst voor de beschuldigingen van een vrouw Jezus tot drie keer toe verloochende (vgl. Mc 14,66-72), treedt nu op als de “rots” die Jezus wilde dat hij zou zijn (vgl. Mc 16,18). Ook de anderen, die eerst nog de neiging hadden om ruzie te maken, ingegeven door eerezucht (vgl. Mc 9,33), zijn nu in staat om “één van hart en één van ziel” te zijn en alles gemeenschappelijk te hebben (vgl. Hnd 4,32). Zij die zo gebrekkig en moeizaam van Jezus hadden leren bidden, liefhebben en de zending ingaan, bidden nu waarachtig, hebben waarachtig lief en zijn ware missionarissen, ware apostelen.

Dat werk had de Geest van Jezus in zijn apostelen volbracht!

5. Wat gisteren is gebeurd, wordt ook vandaag nog werkelijkheid in de christelijke gemeenschap. Dankzij het werk van Hem die in het hart van de kerk de “levende herinnering” aan Christus is (vgl. Joh 14,26), bereikt en verandert het geheimenis van Pasen ook ons. Het is de heilige Geest die ons door de zichtbare, hoorbare en voelbare tekenen van de sacramenten het vermogen geeft om de verheerlijkte menselijkheid van de Verrezene te zien, te horen en aan te raken.

Het geheimenis van Pinksteren wordt, als geschenk van de Geest aan iedereen, op bijzondere wijze tegenwoordig gesteld in het vormsel, het sacrament van christelijke groei en geestelijke wasdom. In dit sacrament ontvangt ieder lid van de geloofsgemeenschap een verdieping van de genade van de doop en wordt hij volledig opgenomen in de Messiaanse en apostolische gemeenschap, ‘gevormd’ in de vertrouwelijkheid met de Vader en met Christus waardoor hij of zij is voorbestemd om te getuigen en een actieve

rol in het verlossingswerk te vervullen.

De heilige Geest maakt de christen – wiens leven anders zou dreigen te verzanden in pogingen, regels en zelfs uiterlijk conformisme – volgbaar, vrij en trouw: Hij is met recht “een geest van wijsheid en inzicht, een geest van beleid en sterkte, een geest van kennis en ontzag voor de Heer” (Js 11,2). Hoe zouden we zonder Hem kunnen begrijpen dat het juk van Christus zacht is en zijn last licht (vgl. Mt 11,30)?

De heilige Geest geeft ons durf en spoort ons aan om de heerlijkheid van God in het dagelijks bestaan en werk te overpeinzen. Hij spoort ons aan om het mysterie van Christus in de liturgie te ervaren, om het Woord in ons hele leven te laten resoneren in de zekerheid dat het altijd iets nieuws te zeggen zal hebben. Hij helpt ons om ons blijvend te geven ondanks onze angst om te falen; om de gevaren het hoofd te bieden en de barrières te overwinnen die de verschillende culturen van elkaar scheiden in onze verkondiging van het evangelie; en om ons onvermoeibaar in te zetten voor de vernieuwing van de kerk, zonder over onze broeders en zusters te willen oordelen.

6. In zijn brief aan de christenen in Korinte benadrukt Paulus de fundamentele eenheid van de kerk van God, die kan worden vergeleken met de organische eenheid van het menselijk lichaam in de verscheidenheid van zijn leden.

Beste jongeren, jullie verwerven een kostbare ervaring met de eenheid van de kerk in al haar rijke verscheidenheid als jullie bijeenkomen, in het bijzonder voor de viering van de eucharistie. Dankzij de Geest kunnen mannen en vrouwen elkaar begrijpen, accepteren en erkennen dat ze kinderen van God zijn, broeders en zusters op weg naar hetzelfde doel, het eeuwige leven. Dankzij de Geest spreken zij dezelfde taal, die boven de verschillen in cultuur en ras uitstijgt.

Door actief en voluit deel te nemen aan het leven van parochie, organisaties en verenigingen ervaar je de hulp die je krijgt van de charisma's van de Geest in de ontmoeting met Christus, in de verdieping van je vertrouwelijke band met

Christus en in de totstandbrenging en waardering van de kerkelijke gemeenschap.

Het onderwerp 'eenheid' herinnert ons pijnlijk aan de huidige toestand van scheiding tussen de christenen. Daarom is de oecumene ook een van de hoogste prioriteiten van de christelijke gemeenschap: "In deze laatste jaren van het millennium moet de kerk met groter vurigheid de heilige Geest vragen om de genade van de eenheid van de christenen. ... Maar wij weten allemaal dat het bereiken van dit doel niet alleen het resultaat kan zijn van menselijke inspanningen, hoe noodzakelijk die ook zijn. Uiteindelijk is de eenheid een gave van de heilige Geest. ... Het naderbijkomende einde van het tweede millennium nodigt ons allen uit tot een gewetensonderzoek en tot goede oecumenische initiatieven."³ Ook jullie, beste jongeren, vertrouw ik deze zorg en hoop toe als je overtuiging en taak.

De Geest is ook de stimulerende kracht achter de kerkelijke evangelisatiemissie. Jezus had tegen zijn apostelen gezegd: "Maar gij zult kracht ontvangen van de heilige Geest die over u komt, om mijn getuigen te zijn in Jeruzalem, in geheel Judea en Samaria en tot het uiteinde der aarde" (Hnd 1,8). Sindsdien zijn de discipelen van Jezus, onder aansporing van de Geest, aanwezig gebleven op de wegen van de wereld, het zaligmakende woord verkondigend aan de gehele mensheid. Tussen successen en mislukkingen, grootheid en droefenis, ontdekt de kerk met de kracht van de Geest die optreedt bij menselijke zwakte, de onmetelijkheid en verantwoordelijkheid van haar universele missie.

Om deze missie te kunnen volbrengen doet de kerk een beroep op jullie, jullie ruimhartigheid en jullie volgzzaamheid ten aanzien van Gods Geest.

7. Het geschenk van de Geest maakt het gebod dat God destijds aan zijn volk gaf voor iedereen relevant en haalbaar: "Wees heilig, want Ik, de Heer uw God, ben heilig" (Lv 19,2). Heilig worden lijkt een moeilijke opdracht, iets dat alleen is weggelegd voor zeer uitzonderlijke mensen of past bij iemand die een vreemde wil blijven in het leven en

de cultuur van zijn tijd. Heilig worden is echter een geschenk en een opdracht die zijn oorsprong heeft in de doop en het vormsel en die in de kerk door alle tijden heen aan iedereen wordt toevertrouwd. Het is een geschenk en een opdracht voor zowel de leken als de religieuzen en de gewijde geestelijken, zowel in de privé-sfeer als in het openbaar, zowel in het leven van individuele personen als in dat van families en gemeenschappen.

Maar binnen deze gemeenschappelijke roeping die een ieder aanspoort om zijn gedrag niet af te stemmen op de wereld, maar op de wil van God (vgl. Rom 12,2), bestaan verschillende levenswijzen en zeer vele roepingen en missies.

De gave van de Geest vormt de basis van ieders roeping. Hij ligt ten grondslag aan het gewijde ambt van de bisschop, de priester en de diaken, die ten dienste van het kerkelijk leven staan. De Geest is ook degene die hen die tot een leven van bijzondere heiliging zijn geroepen, geestelijk vormt. Hij vormt hen naar het voorbeeld van Christus: kuis, arm en gehoorzaam. Van dezelfde Geest, die de verbintenis tussen man en vrouw omgeeft en heiligt, gaat ook de kracht en de steun uit voor de missie van ouders, die geroepen zijn om het gezin tot de eerste en fundamentele realisatie van de kerk te maken. En tenslotte voedt de gave van de Geest ook de vele andere diensten – christelijk onderricht en catechese, zorg voor de zieken en de armen, menselijke ontplooiing en liefdadigheid – die erop gericht zijn om de gemeenschap op te bouwen en levend te houden. Ja, "aan ieder van ons wordt de openbaring van de Geest meegedeeld tot welzijn van allen" (1Kor 12,7).

8. Het is dan ook ieders onontkoombare plicht om elke dag opnieuw de weg waarlangs de Heer ons persoonlijk tegemoetkomt, te zoeken en te erkennen. Beste vrienden, ga serieus bij jezelf te rade wat jouw roeping is en wees bereid te reageren op de Heer die jou roept om de plaats in te nemen die Hij altijd voor jou heeft bestemd.

De ervaring leert dat je bij het zoeken naar een antwoord op deze vraag

3. A.w., 34.

enorm kan worden geholpen door een geestelijk raadsman. Kies iemand die competent is en door de kerk wordt aanbevolen, iemand die naar je luistert en je zal vergezellen op je levensweg, die naast je zal staan zowel als er moeilijke keuzes moeten worden gemaakt als op momenten van blijdschap. Zo'n geestelijk raadsman zal je helpen om oog te krijgen voor de inspiratie van de heilige Geest en voorwaarts te gaan langs de weg van de vrijheid: een vrijheid die je door een geestelijke strijd bevecht (vgl. Ef 6, 13-17).

Onderricht in een christelijk leven beperkt zich niet tot de bevordering van iemands geestelijke ontwikkeling, hoewel de inwijding in een leven van kloek en regelmatig gebed het grondbeginsel en de basis van het bouwwerk blijft. Als de vertrouwensband met de Heer oprecht is, leidt die noodzakelijkerwijs tot een manier van denken, kiezen en handelen die aansluit bij Christus' denken, kiezen en handelen, terwijl men zich in dienst stelt van zijn voortdurende verlossingswerk.

Een 'geestelijk leven' dat de christen in contact brengt met Gods liefde en het beeld van Jezus in de christen zichtbaar maakt, kan de oplossing zijn voor een ziekte van onze tijd, die overontwikkeld is op het punt van technisch rationalisme en onderontwikkeld in de aandacht voor de mens, zijn verwachtingen en zijn geheimenis. Het is van dringend belang om weer een innerlijke wereld op te bouwen, die wordt geïnspireerd en geschraagd door de Geest, gevoed door het gebed en aanzet tot handelen, zodat wij de kracht hebben om opgewassen te zijn tegen de vele situaties waarin we worden opgeroepen om trouw te blijven aan een project in plaats van ons naar de heersende mentaliteit te voegen of aan te passen.

9. Anders dan de discipelen wachtte Maria niet op de verrijzenis om vervuld van de Geest te leven, te bidden en te handelen. In het Magnificat komt al het bidden, al het missionaire vuur en alle vreugde van de kerk van Pasen en Pinksteren tot uiting (vgl. Lc 1, 46-55).

Toen God de logische slotsom aan zijn

liefde verbond en Maria met lichaam en ziel in de heerlijkheid van de hemel opnam, was het ultieme geheimenis volbracht. Zij, die door de gekruisigde Jezus als moeder werd gegeven aan de leerling die Hij liefhad (vgl. Joh 19, 26-27), staat nu met haar moederlijke aanwezigheid in het hart van de kerk, naast elk van de leerlingen van haar Zoon, en heeft op unieke wijze deel aan Christus' eeuwige bemiddelingswerk voor de verlossing van de wereld.

Aan haar, Bruid van de Geest, vertrouw ik de voorbereiding en viering van de dertiende Wereldjongerendag toe, die jullie dit jaar in jullie plaatselijke kerk, rond jullie eigen pastores zullen beleven.

Tot haar, Moeder van de kerk, richt ik tezamen met jullie de woorden van de heilige Ildefonso van Toledo:

“Ik bid U, ik bid U, o heilige Maagd, dat ik Jezus mag vinden door de Geest door wie u zelf Jezus hebt voortgebracht.

Moge mijn ziel Jezus ontvangen door het werk van de Geest door wie uw vlees diezelfde Jezus ontvangen heeft.

Moge ik Jezus liefhebben in diezelfde Geest in wie u Hem vereert als Heer en Hem beschouwt als Zoon.”

(De virginitate perpetua Sanctae Mariae, XII: PL 96, 106)

Ik zegen jullie met heel mijn hart.

Vanuit het Vaticaan, 30 november 1997, eerste zondag van Advent

JOHANNES PAULUS II

Vertaling: drs. P.C. de Die